

XVII.

Contra eos, qui loco sui alios supponunt examini pro consequendis beneficiis Ecclesiasticis, vel se pro aliis dicto examini supponunt.

Benedictus Episcopus, Servus Servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Causa eadem de Constitutione.

Quoniam nonnulli, sicut accepimus, honestati nequitiam, & morum salutem temporalia commoda preferentes, ad subeundum examen, quod hi, qui ad Ecclesiastica Beneficia ex provisione nostrae gratiae fuerint promovendi, in literatura examene subire tenentur, se minus idoneos sentientes, ad illud supponunt alios loco sui, qui se dictorum minus idoneorum habere nomina & cognomina, & esse de Civitate seu Dioecesi eorumdem mendaciter confingentes, examen subeunt pro eisdem, sique praefati minus idonei, nullum subeunt examen, per fraudem huiusmodi Beneficia Ecclesiastica consequuntur.

Constitutio eam oppositioe penarum.

§. 1. Nos volentes huiusmodi fraudi poenis debitis percellendae salubriter obviare, omnes huiusmodi, qui alios supponunt examini loco sui; necnon eos qui aliorum mentitis nominibus huiusmodi examen subeunt pro eisdem, excommunicationis sententia ipso facto decernimus subjacere, ac literas nostras per huiusmodi fraudem obtentas, & in posterum obtinendas, omnesque processus ipsarum praetextu habitos vel habendos, fore cassos, vacuos, irritos & inanes & nullius penitus existere firmitatis. Praedicti insuper, qui sibi falsa nomina imponentes pro aliis examen subeunt, ut praefertur, omnibus Beneficiis Ecclesiasticis siqua habent, sint eo ipso privati. Si vero nulla Beneficia Ecclesiastica obtineant, eo ipso efficiantur inhabiles ad Beneficia Ecclesiastica.

Nulli ergo &c. Datum Avinionae 19. Decembris, Pontificatus nostri anno quinto.

XVIII.

Declaratio super certis Capitulis contentis in Constitutione edita super statu Ordinis Monachorum Nigrorum.

Benedictus Episcopus, Servus Servorum Dei, Ad perpetuam rei memoriam.

Ex Regestis in Archivis Vatic. legitur quae apud Baluzium Miscellan. Tom. VII. pag. 141.

Nonnulla dubia ex Constitutionibus huiusmodi exorta.

Udum pro bono, & salubri statu Religionis, seu Ordinis Monachorum Nigrorum nonnulla statuta, & ordinationes certis distincta Capitulis adhibitis nobis nonnullis ex Fratibus nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus & pluribus Praeclatis eiusdem Ordinis Decretorum Doctoribus consulta deliberatione in Religione ipsa vigilantiter edidimus in nonnullis ipsorum Capitulorum ad-

memoratum, vel ex aliis supra, vel infra statutis ipsos ampliores expensas facere contigerit, nolumus in expensis plus solito praegravari, sed tunc huiusmodi expensae in quantum ultra solitum fuerint ampliores, stant per omnes simul proportionaliter, ut praefertur.

De Vita communi venitione ad Capitula.

§. 4. Super eo vero, quod in eodem Statuto dicitur, quod convenientes ad dicta Capitula vitam ducant communem, & faciant proportionaliter simul omnes expensas, id intelligi volumus, quoad Provincialia Capitula, si hoc commode fieri possit.

De Studentibus ad Generalia studia, etiam in eisdem.

§. 5. Ceterum illud, quod in Capitulo posito sub rubrica de studentibus ad generalia studia transmittendis circa eius principium continetur: videlicet, quod loca habentia octo Monachos aliis principalibus locis subiecta in computatione Vicenarii numeri, ac Missionem cum eisdem locis principalibus, quibus subfunt, conjugantur; intelligi volumus de locis subiectis, in quibus fuerint octo Monachi, etiam illo, qui praest eisdem, in huiusmodi numero computato. Adiciamus etiam, quod si huiusmodi loca subiecta viginti Monachos, vel plures habuerint, per se faciant huiusmodi Studentium missionem, nec quantum ad hoc cum locis principalibus conjugantur. Quinimo si alia loca eis subiecta octo Monachos habuerint, cum immediatis Superioribus, quantum admissionem huiusmodi, conjugantur. Si vero fuerit Ecclesia, Monasterium, vel alius locus principalis, in quo Vicenarius Monachorum numerus non existat, si tamen ibi numerus major senario, teneantur Visitatores per Capitulum Provinciale deputati, cum in eis Visitatoris officium exercent, inquirere de facultatibus, & oneribus eorumdem, & si huiusmodi oneribus supportatis invenerint facultates sufficere pro uno, vel pluribus Monachis ad dicta studia destinandis, relationem de hoc faciant in Provinciali Capitulo subsequenti, in quo Praesidentes cum consilio, & assensu maioris partis Capituli ordinent auctoritate Apostolica, iuxta huiusmodi supplicationem facultatum, de uno, vel pluribus Monachis ad eadem studia destinandis. Volumus insuper quod in quocumque loco, a quo de consuetudine, vel ordinatione, seu Statuto, quae decrevimus inviolabiliter observanda, plures ad huiusmodi studia mittendi fuerint, quam sit in Constitutionibus nostris huiusmodi ordinatum, serventur deinceps circa nominandas, eligendas, & licentiandas personas huiusmodi mittendorum, ea, quae per nos circa alios mittendos ad studia in eisdem Constitutionibus continentur.

De Pensionibus studentium.

§. 6. Praeterea illud, quod in Capitulo posito sub rubrica de pensionibus Studentium continetur, videlicet, quod nullus aliquid de huiusmodi pensionibus, seu fructibus, redditibus, vel proventibus, quae, vel qui assignabuntur pro pensionibus ipsis, dare seu commutare, aut quomodolibet alienare praesumat, intelligimus, vel intelligi volumus in dimissionem scilicet pensionum, seu praedictum Studentium praedictorum, volumus tamen, quod in casu, in quo fieret huiusmodi commutatio, ad hoc ut Studentibus praedictis.

Bull. Rom. Tom. III. Pars II.

judicium nullum fiat, fructus, redditus, & proventus, seu loca, quae fuerint subrogata, seu successerint in locum priorum, sicut illa pro dictis pensionibus perpetuo remaneant obligata. Inter alia etiam ordinavimus in eodem Capitulo, quod pensiones Studentium de communi contributione inter caput, & membra ipsum caput pertinentia facienda solvantur, quousque certi perpetui redditus pro ipsis pensionibus existerent assignati, pro praedictis quoque pensionibus beneficiorum uniones, & pensionum impositiones sub certa forma fieri volumus, prout in eodem Capitulo continetur. Cum autem, sicut ex quorundam relatione percepimus, ex unionibus, & impositionibus huiusmodi difficultates, & nonnulla dispendia sint secuta, & plura, & majora sequi in posterum formidentur; nos in hac parte, mederi praeteritis, & praecavere futuris dispendiis cupientes, uniones, & pensionum impositiones quascunque auctoritate nostra propterea jam factas omnino cassantes, & potestatem super iis per nos quibuscumque concessam totaliter revocantes, per modum, qui sequitur circa pensiones dictorum studentium providimus, videlicet, quod ubi mittendi ad studia fuerint in Ecclesia, Monasterio, sive loco unde mittentur, tantum vel amplius in victualibus, & vestiario percepturi, quantum summae praetaxatarum pensionum ascendunt, valorem eorum habeant in pecunia pro huiusmodi pensione in studio residendo. Valorem autem huiusmodi solvere teneantur temporibus pro pensionibus solvendis statutis, si qui victualia, & vestiarius ministrabunt, & in primo Capitulo generali per tres bonos viros per ipsum Capitulum, vel majorem partem ipsius deputandos fiat estimatio praedictorum in pecunia fideliter, unum annum cum alio compensando, ac illa in aestimatione huiusmodi computando, quae ex bono, & aequo viderint computanda. Si vero ea, quae recepturi forent, seu valore eorum ad summam dictarum pensionum forsitan non ascendant de communi contributione facienda per modum in eodem Capitulo de pensionibus studentium positum, id quod defuerit, suppleatur, donec de perpetuis, & certis redditibus pro iis de novo acquisitis fieri valeat huiusmodi supplementum: si autem in aliqua Ecclesia, Monasterio, sive loco Religionis ejusdem taxatum, seu ordinatum existit, quid, & quantum pro victu, & vestitu Monacho in studio existenti oporteret in pecunia, vel rebus aliis assignari; illud detur, & assignetur loco victus, & vestitus per eos, qui ad eorum solutionem tenebuntur, ei qui, ut praemissum est, ad studia transmittitur, & in eo casu, quo non pecunia, sed res aliae consueverunt ipsis studentibus assignari, fiat earum rerum aestimatio per deputatos praedictos. Et si huiusmodi pecunia, vel res summas dictarum pensionum studentium praedictorum excedunt, id quod plus recipi consuevit, non diminuatur: si vero ad summas huiusmodi non ascendant, id quod deerit de communi contributione, ut praemittitur, suppleatur, quousque ea, quae per communem contributionem huiusmodi in supplementum praedictum dari

O o de.

debent studentibus, instructoribus prelibatis in certis, & perpetuis redditibus pro iis de novo acquisitis fuerint assignata. Illud quoque, quod in eodem Capitulo continetur videlicet, ne de studentium pensione alia predictorum cuiquam valeat provideri, nisi ipse electus, & licentiatu fuerit, prout est in dicto Capitulo ordinatum, alias nulla sit assignatio huiusmodi ipso iure, nec per eam jus alicui acquiratur, & tam assignans, quam accipiens teneantur ad restitutionem omnium, quæ exinde recepta fuerint, faciendam, & nihilominus poenis subiaceant superius in eodem Capitulo designatis; id intelligi volumus, cum scienter peccatum fuerit in modo vel forma electionis, vel nominationis predictæ. Quia vero in eo Capitulo continetur, quod presidentes, & alii convenientes ad Provinciale Capitulum provideant, ut Monachi ad dicta Studia transmittendi simul commorentur saltem deni ad minus; concedimus, quo dicti Præsidentes possent in Provinciali Capitulo si eis expediens visum fuerit ordinare, quod Monachi numero pauciores, usque ad senarium numerum simul morari valeant in studiis supradictis. Quod autem in dicto Capitulo, in paragrafo: Rursus statuimus &c. inter alia continetur. Quod illi qui ad Baccalaureatum, & ad legendum Decretales in Parisiensi studio assumi voluerint & in ipso Parisiensi, vel quovis alio generali studio, audiverint iura canonica per sex annos, de quibus per tres annos minus audi erit Decretum, necnon illi, qui ad magistrum in decretis, vel ad lecturam Decretorum assumi voluerint in prefato Parisiensi studio, & ibi, vel in alio generali studio iura canonica, ut Baccalarei legerint per quinque annos, & de hoc primo fidem fecerint per eorum proprium, & duorum aliorum iuramentum; intelligi volumus, quod duo prefati addito eis tertio solum jurare debeant credere huiusmodi ad Baccalaureatum assumendos, vel magistrandos, seu etiam ad lecturam decretorum assumendos verum jurasse.

De mutuis. §. 7. Verba autem illa, quæ in Capitulo posito sub rubrica de Mutuis, in paragrafo: Volentes itaque, continentur scilicet obligando, seu submitiendo &c. ad omnem ambiguitatem tollendam intelligi volumus de obligatione, & submissione speciali, & expressa.

De Forma juramenti a Prælati præstandi. §. 8. Rursus illud quod in Capitulo posito sub rubrica de forma juramenti a Prælati præstandi in paragrafo, qui incipit: Decernimus, continetur, videlicet, quod cum Civitas, Castrum &c. vendenda, vel obliganda extiterint, quo ad obligationem huiusmodi intelligi volumus, si obligatio ipsa fiat principaliter, specialiter, & expressa.

De Locis non tradendis ad firmam. §. 9. Porro ad Capitulum postum sub rubrica de locis non tradendis ad firmam, adjicimus, quod per contenta in eo non intendimus prohibere, quo minus Antifites, Abbates, Priores, & administratores alii redditus, & proventus administrationum suarum locare, seu vendere valeant absque solemnitate in Capitulo ipso apposta ad tempus modicum, quod triennium non excedat juxta morem in

regione, in qua erunt, solitum observari statutis etiam rationabilibus Ecclesiarum, vel Monasteriorum, vel aliorum locorum Religionis ejusdem, si qua super hoc fuerint, observatis. Si vero talis traditio, vel concessio ad firmam tempus triennii forsitan excedat, volumus quod omnes solemnitates in ipso Capitulo posite, debeant observari. Volumus etiam quod decimæ, & primitiæ non nisi usque ad annum tradi possint ad firmam, & quod per hoc in casibus aliis non præjudicetur contentis in ordinationibus prelibatis. Si tamen ex huiusmodi locatione, seu venditione proventuum ad tempus modicum, ut præmittitur, facienda contingeret infra unum annum recipi pecuniam, vel aliud, quod pretium proventuum unius anni rei venditæ, seu locatæ excederet, tunc servari volumus solemnitates contentas in Capitulo memorato.

De muliere habitant in locis Monachorum. §. 10. Quod autem in Capitulo posito sub rubrica, ne mulieres habitent in locis Monachorum, prohibetur expresse, ne Antifites, Abbates, Priores, & ceteri administratores in Ecclesiis Monasteriis, seu locis aliis Ordinibus, & Religionis ejusdem, aut infra septem ipsorum mulieres tenere præsumant, declaramus de illis domibus, locis, & septis Religionis ejusdem debere intelligi, in quibus debent Monachi residere.

De creatione Monachorum. §. 11. Illud siquidem quod in Capitulo posito sub rubrica de creatione Monachorum circa ejus principium continetur, videlicet, quod induantur Monachi, cum proborum consilio Ecclesie, Monasterii, Prioratus, Decanatus, aut loci, cui ii ad quos pertinet creatio eorundem præferunt; intelligi volumus in locis dumtaxat, in quibus de consuetudine, privilegio, vel statuto requiri debet proborum consilium predictorum.

De Licentia eundi extra Monasteria. §. 12. Ceterum illud, quod continetur in Capitulo posito sub rubrica de licentiis eundi extra Monasteria, vel alia loca, in versiculo, qui incipit: Si quis vero Monachus contrarium fecerit; intelligi volumus cum Monachus de Monasterio, & loco Conventuali a Superiore suo non petita licentia, nec obtenta exire præsumperit, vel cum obtenta dicta licentia exiverit, & cessante impedimento legitimo in præfixo sibi termino non duxerit redeundum.

De poenis quæ a Constitutionibus intendantur contra transgressores. §. 13. Denique quia in eisdem Constitutionibus nonnulla Capitula continentur per quæ poenæ, seu sententiæ excommunicationis, suspensionis, & interdicti, ac etiam inhabilitatis in personas dictæ Religionis interdum sine aliqua moderatione temporis proferuntur, quas siquidem poenas, seu sententiæ nonnulli per inadvertentiam, simplicitatem, seu ignorantiam, seu etiam propter ambiguitatem dictorum Capitulorum forsitan incurrerunt, nos ad eorum supplicationis instantiam pro animarum ipsorum salute prefatis personis dictæ Religionis cujuscumque status, seu conditionis existant, quæ predictas poenas, vel seu sententiæ incurrerint, providere salubriter intendentes, volumus, & tenore presentium concedimus hac vice, quod personæ in dicta Religione Superiores non habentes quæ predictas poenas vel sententiæ incurrerint, ab ali-

CLEMENS VI.

PAPA CXCVIII.

ANNO DOM. MCCCXLII

Claufula. Nulli ergo hominum liceat hanc paginam nostrarum voluntatum, adfectionum, constitutionum, cassationum, revocationis, declarationis, & remissionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare presumpserit indignationem omnipotentis Dei, & beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Avenione Nonis Decembris, Pontificatus nostri anno VI.

Dat. die 5. Decembris 1340. AN. VI.

De septima Mensis Maii anno 1342. electus est in Romanum Pontificem, & Clemens VI. voluit appellari, Petrus Rogerius Presbyter Cardinalis SS. Nerei & Achillei tituli Fasciolæ, qui solemniter coronatus est Avenione die 19. ejusdem mensis in die Pentecostes. Sedit in Pontificatu annis X. mensibus fere septem a die electionis ejus computandis: a die vero coronationis annis X. mensibus VI. diebus XVIII. imperantibus in Oriente Joanne Palæologo Imperatore, in Occidente vero Carolo IV. Rege Romanorum. Obiit die 6. Decembris 1352. & corpus ejus depositum est Avenione in Ecclesia B. Mariæ: indeque translatum ad Monasterium Casæ-Dei in Alvernia. Vacavit Sedes dies XII.